

3. Фінанси : навч. посібник / О.П. Близнюк, Л.І. Лячкова, В.І. Оспіщев та інші. Київ : Знання, 2016. 415 с.
4. Фінанси підприємств: підручник / за ред. А.М. Поддєрьогіна. Київ : КНЕУ, 2011. 353 с.
5. Финансы: учебник / Под ред. В.М. Родионовной. М. : Финансы и статистика, 2011. 432 с.
6. Чернявська Т.А. Можливості забезпечення фінансової самодостатності регіонів за рахунок використання потенціалу транспортно-комунікаційної системи. *Зб. наук. праць Національного університету державної податкової служби України*. 2012. № 1. С. 413-419.
7. Tigova T.M., Seliverstova L.S., Procjuk T.B. Analiz finansovoi' zvitnosti Navchal'nyj posibnyk. K. : Vydavnytvo «Centr uchbovoi' literatury», 2012. 267 s.

Балацька Д. В.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВИРОБНИЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ АГРОПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА

Процес фінансового забезпечення агропромислового підприємства в основному залежить від внутрішнього чинників його функціонування. Форма власності сільськогосподарського підприємства, напрями виробництва, переробка продукції чи її збут, участь у соціальних програмах розвитку села, представницька діяльність тощо – усе це має вплив на процес фінансового забезпечення виробничої діяльності агропромислового підприємства. Внутрішні чинники, необхідні для безперебійної роботи підприємств та продажів своєї продукції й відіграють вирішальну роль у створенні фінансових ресурсів для оптимального розміру.

За останні роки власний капітал підприємства ТОВ ОВСП «Присамар'є» збільшився на 6001,6 тис. грн., при цьому його частка в загальній структурі зменшилася і починають з'являтися довгострокові зобов'язання, через модернізацію машино-тракторного парку підприємства. На протязі аналізованого періоду зареєстрований і додатковий капітал лишалися без змін, а от резервний капітал збільшився на 4761,7 тис. грн. (більш ніж в 5 разів), а нерозподілений прибуток – на 1239,9 тис. грн (майже в 3 рази).

Протягом чотирьох років аналізованого періоду виторг від реалізації товарів збільшується, одночасно збільшується і повна собівартість реалізованого товару. Позитивним є зменшення витрат на одну гривню реалізованого товару, це відбулось за рахунок збільшення ціни на продукцію, а також більш удосконаленої використаної техніки.

Рентабельність продажів по чистому прибутку знаходиться на нестабільному рівні і в 2020 р. кожна гривня продажів хоч і принесла 17,3 грн. чистого прибутку, проте має тенденцію до зменшення на 3,4 грн. за аналізований період. Це сталося через низьку урожайність 2020 р. Показник знаходиться в достатньому рівні, що свідчить про ефективне управління витратами ТОВ ОВСП «Присамар'є», але звертає увагу, що за останній рік збільшення виторгу привело до майже пропорційного зниження витрат.

Трендовий аналіз спрогнозував чистий прибуток майбутнього періоду у розмірі 15131,1 тис. грн, що свідчить про економічний спад підприємства. Показник R^2 склав 0,96 і наближений до 1, отже вирівнююча крива близька до фактичних показників. Це відбулося за рахунок збереження врожаю задля реалізації по кращій ціні у наступному періоді.

Кореляційно-регресійний аналіз показав, що найбільший вплив на чистий прибуток мають операційні витрати і підвищення вагомості даного фактору на 1 тис. грн. обсяг реалізованої продукції зросте на 6 тис. грн.

Список використаних джерел:

1. Белокудря Т. С., Мельник Е. В. Проблема мусора и бытовых отходов в Украине. *Управління розвитком* : зб. наук. робіт Харк. нац. екон. ун-т. 2013. № 14. С.161-162.
2. Голубєва О. Біогазова незалежність [Відходи вже давно є сировиною для виробництва біогазу, який може використовуватись як для опалення приміщень, так і для отримання електроенергії] // *Енергетичний вісник України*. 2014. № 4. С. 6-13.
3. Глущенко А.С. Фінанси : [навч. посіб.] Львів : Магнолія, 2014. 438 с.
4. Гудзь, О.Є. Фінансові ресурси сільськогосподарських підприємств [Текст]: монографія. Київ : ННЦІАЕ, 2017. 578 с.
5. Дем'яненко І.В. Економічна стійкість підприємств та її фінансовий потенціал. URL: <http://dsfa.mybb3.net/viewtopic.php?p=283>
6. Дем'яненко, М.Я. Проблеми фінансово-кредитного забезпечення аграрного сектора АПК / за ред. М.Я. Дем'яненко. Київ : ННЦІАЕ, 2016. 320 с.
7. Дікань Л.В., Голуб Ю.О. Фінансове забезпечення діяльності підприємства: сутність та джерела. *Економіка розвитку*. 2017. № 3(43). С. 65–68.
8. Економічний аналіз: Навч. посібник за ред. Чумаченька М. Г. / М.А. Болух та ін.; Київ : КНЕУ, 2013. 556 с.

Бєлобородова М. В.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

**СТЕЙКХОЛДЕР-МЕНЕДЖМЕНТ
В ДІЯЛЬНОСТІ СЕРВІСНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ**

У міжнародному та вітчизняному науковому співтоваристві теорія стейкхолдерів набула поширення в останні десятиріччя ХХ століття. Так, пріоритетність зацікавлених сторін підкреслена в класичних роботах Фрімена та Едвардса [2; 3], які відзначили, що диференціація зацікавлених сторін на первинних та вторинних є важливою при розробці стратегії розподілу ресурсів.

Відповідно до теорії стейкхолдерів, при формуванні напрямків діяльності організації необхідно враховувати інтереси зацікавлених сторін, які представляють собою «тип неформальної коаліції» [3]. Сфера послуг не є винятком, інституційні одиниці державного і недержавного її секторів також взаємодіють із зацікавленими сторонами. Ряд авторів визначає стейкхолдерів в сфері обслуговування як зацікавлені сторони (фізичні або юридичні особи), які можуть бути структуровані і об'єднані в групи, які мають прямий або опосередкований вплив на діяльність організації (капітал, праця, ресурси, купівельна спроможність тощо).

Основна мета виявлення зацікавлених сторін і формування агрегованих типів стейкхолдерів – посилення соціальної відповідальності організацій перед зацікавленими сторонами і підвищення результативності надання послуг у сфері обслуговування. Як показує практика, врівноваження запитів стейкхолдерів дозволяє організації вести збалансовану діяльність для досягнення стійкого успіху. Моніторинг зацікавлених сторін заснований на ідентифікації їхніх